

Candoare

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Magnolia dansează-n pieptul meu,
Cu pași de balerină și zâmbetul suav,
Trup grațios desprins din curcubeu
De ploaia ce inundă al cerului postav.

Magnolia purtând în flori povești
Petala și-o deschide sub cerul unei nopți:
„Spune-mi, iubite, îți mai amintești
De gustul gurii mele ce-aduce-a struguri copti?”

Magnolia nu plânge, m-a visat
În vieți consecutive, privind spre miazăzi,
Și-acolo, lângă lac, îngenunchiat
Eu i-am cerut să-mi fie regina inimii.

- Magnolia ți-a nins pe tâmpile flori
În anotimpuri aspre, sperând c-o să găsești
Sub gene de-ntuneric primii zori
Și cufărul albastru unde-a închis povești.

Magnolia, la margini de cuvânt,
Ți-a așternut poeme pe-al cerului altar,
Când visul ei umbrește alt pământ,
Tu caut-o, iubite, ești unicul ei dar.

Ecoul vocii ei de-l mai auzi
Să nu lipsești vreodată din anotimpul meu,
Sărută-mi ochii de-ndoială uzi
Și lacrimile calde. Magnolia sunt eu...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif